

Evangelium

na každý den
2020

e-knihy

Autoři podnětů k rozjímání:

Václava Benešová, katechetka

Jiří Beran, jáhen

P. Robert Bergmann

P. Jiří Bůžek

P. Zdeněk Drštka

Jindřich Fencl, jáhen

P. Pavel Vojtěch Kohut, OCD

Manželé Markéta a Vlado Koronthályovi

Martin Lejsal, jáhen

P. Kliment Tomáš Mikulka, OP

P. Jan Pitřinec

Gorazd Tomáš Plavnický, O.Praem., jáhen

Jan Rückl, jáhen

P. Angelo Scarano

Sestry premonstrátky z Doksan

P. Petr Šabaka

© Nakladatelství PAULÍNKY, 2019

Petrská 9, 110 00 PRAHA 1

Tel.: 222 311 206

www.paulinky.cz

E-mail: paulinky@paulinky.cz

ISBN 978-80-7450-337-5 (Tištěná kniha, 1. vyd.)

ISBN 978-80-7450-350-3 (PDF)

ISBN 978-80-7450-351-1 (ePub)

ISBN 978-80-7450-352-8 (Mobipocket)

Děkujeme Vám za nákup této e-knihy. Jsme rádi, že můžeme touto cestou přinášet dobré zprávy do světa digitálních médií.

Jestliže se Vám podařilo dokument stáhnout z nějakého webu bez placení, tak si jej, prosím, pořídte ještě jednou, férově, na našich webových stránkách <http://www.paulinky.cz/obchod/E-knihy/>. Může se Vám zdát, že je to zbytečné a že chceme na e-knihách vydělávat. I vydání e-knihy nás něco stojí, zejm. autorská práva, překlad a redakční práci. Vaše platby nám tak umožňují vydávání dalších elektronických titulů.

Nakladatelství Paulínky
www.paulinky.cz

O souboru

Tato e-kniha nabízí elektronický obsah, díky němuž se můžete rychleji zorientovat a vyhledat si požadovaný den s aktuálním evangelním úryvkem.

Předmluva

Milí přátelé,

máme velkou radost, že se naše pomůcka k dennímu rozjímání evangelia stává mezi věřícími čím dál oblíbenější. Vždyť z Božího slova se živí naše duše, díky němu „sílí srdce i rozum“, jak stojí výstižně v Předzpěvu k slovanskému překladu čtyř evangelií. Ale i opak je pravdou. Sv. Cyril píše, že bez duchovního pokrmu „každá duše upadá a živoří, nemá jíc v sobě života Božího“. Máme-li se zdravě rádi a chceme-li růst ve víře, potřebujeme častou závlahu Božího slova, tvrdí apoštol Slovanů: „Lidé, kteří se milujete a chcete růsti Božím růstem, kdo z vás neví, že tato víra pravá ... má zapotřebí deště Božích písem, aby vzrostla hojněji úroda Boží?“

Ze srdce přejeme a vyprošujeme všem, kdo budou denně číst tuto e-knihu, aby zakoušeli krásu a sílu Božího slova. A nejen to – aby každodenním zavlažováním jejich víra rostla a přinesla hojné plody, ať už letošní rok přinese či odnese cokoli.

Vaše sestry paulínky

Vřelé díky za podněty k rozjímání letos patří kolektivu autorů.

1	S	Slavnost Matky Boží, Panny Marie – <i>Nový rok</i>	Světový den modliteb za mír
2	Č	Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského – <i>Karina</i>	
3	P	Nejsvětější Jméno Ježíš, sv. Jenovéfa – <i>Radmila</i>	
4	S	Sv. Anděla z Foligna – <i>Diana</i>	
5	N	Sv. Telesfor – <i>Dalimil</i>	
6	P	Slavnost Zjevení Páně – <i>Tři králové</i>	
7	Ú	Sv. Rajmund z Peñafortu – <i>Vilma</i>	
8	S	Sv. Severin – <i>Čestmír</i>	
9	Č	Sv. Julián – <i>Vladan</i>	
10	P	Sv. Agathon (Dobromil) – <i>Břetislav</i>	
11	S	Ct. Marie Elekta – <i>Bohdana</i>	
12	N	Sv. Probus (Pravoslav) – <i>Pravoslav</i>	Svátek Křtu Páně
13	P	Sv. Hilarius z Poitiers – <i>Edita</i>	
14	Ú	Sv. Sáva Srbský – <i>Radovan</i>	
15	S	Sv. Pavel Poustevník – <i>Alice</i>	
16	Č	Sv. Marcel I. – <i>Ctirad</i>	
17	P	Památka sv. Antonína Velikého – <i>Drahoslav</i>	
18	S	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů – <i>Vladislav</i>	Týden modliteb za jednotu křesťanů (18.–25. 1.)
19	N	Sv. Márius a Marta a jejich synové – <i>Doubravka</i>	
20	P	Sv. Fabián a Šebestián – <i>Ilona</i>	
21	Ú	Památka sv. Anežky Římské – <i>Běla</i>	
22	S	Sv. Vincenc – <i>Slavomír</i>	
23	Č	Sv. Ildefons – <i>Zdeněk</i>	
24	P	Památka sv. Františka Saleského – <i>Milena</i>	
25	S	Svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola – <i>Miloš</i>	
26	N	Sv. Timotej (Bohuslav) a Titus – <i>Zora</i>	
27	P	Sv. Anděla Mericiová – <i>Ingrid</i>	
28	Ú	Památka sv. Tomáše Akvinského – <i>Otýlie</i>	
29	S	Sv. Sulpicius – <i>Zdislava</i>	
30	Č	Sv. Martina – <i>Robin</i>	
31	P	Památka sv. Jana Boska – <i>Marika</i>	Světový den pomoci malomocným

1	S	Sv. Pionius – Hynek	
2	N	Svátek Uvedení Páně do chrámu – <i>Nela, Hromnice</i>	Světový den zasvěceného života
3	P	Sv. Blažej, sv. Ansgar (Oskar) – <i>Blažej</i>	
4	Ú	Sv. Ondřej Corsini – <i>Jarmila</i>	
5	S	Památka sv. Agáty (Háta, Dobruše) – <i>Dobromila</i>	
6	Č	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů – <i>Vanda</i>	
7	P	Sv. Richard – <i>Veronika</i>	
8	S	Sv. Josefina Bakhita, sv. Jeroným Emiliani, ct. Mlada – <i>Milada</i>	
9	N	Sv. Apollonie – <i>Apolena</i>	
10	P	Sv. Scholastika – <i>Mojmír</i>	
11	Ú	Panna Maria Lurdská – <i>Božena</i>	Světový den nemocných
12	S	Sv. Benedikt Aniánský – <i>Slavěna</i>	
13	Č	Sv. Kateřina Ricciová – <i>Věnceslav</i>	
14	P	Sv. Valentin – <i>Valentýn</i>	
15	S	Sv. Jiřina, bl. Bedřich Bachstein a druhové – <i>Jiřina</i>	
16	N	Sv. Juliána – <i>Ljuba</i>	
17	P	Sv. Alexius a druhové – <i>Miloslava</i>	
18	Ú	Sv. Simeon – <i>Gizela</i>	
19	S	Bl. Godšalk – <i>Patrik</i>	
20	Č	Sv. Nikefor – <i>Oldřich</i>	
21	P	Sv. Petr Damiani – <i>Lenka</i>	
22	S	Svátek Stolce svatého apoštola Petra – <i>Petr</i>	Mezinárodní den skautů a skautek
23	N	Sv. Polykarp – <i>Svatopluk</i>	
24	P	Sv. Modest – <i>Matěj</i>	
25	Ú	Sv. Valburga – <i>Liliana</i>	
26	S	Sv. Alexandr – <i>Dorota</i>	Popeleční středa
27	Č	Sv. Gabriel od Bolestné Panny Marie – <i>Alexandr</i>	
28	P	Sv. Roman – <i>Lumír</i>	
29	S	Sv. Kasian – <i>Horymír</i>	

Březen

2020

1	N	Sv. Suitbert – <i>Bedřich</i>	1. neděle postní
2	P	Sv. Simplicius – <i>Anežka</i>	
3	Ú	Sv. Kunhuta – <i>Kamil</i>	
4	S	Sv. Kazimír – <i>Stela</i>	
5	Č	Sv. Teofil (Bohumil) – <i>Kazimír</i>	
6	P	Bl. Friedrich (Bedřich, Miroslav) – <i>Miroslav</i>	
7	S	Sv. Perpetua a Felicita (Blažena) – <i>Tomáš</i>	
8	N	Sv. Jan z Boha – <i>Gabriela</i>	2. neděle postní
9	P	Sv. Františka Římská – <i>Františka</i>	
10	Ú	Sv. Jan Ogilvie – <i>Viktorie</i>	
11	S	Sv. Eulogius z Córdoba – <i>Anděla</i>	
12	Č	Sv. Kvirin – <i>Řehoř</i>	
13	P	Sv. Patricie (Vlasta) – <i>Růžena</i>	
14	S	Sv. Matylda – <i>Rút, Matylda</i>	
15	N	Sv. Longin – <i>Ida</i>	3. neděle postní
16	P	Sv. Heribert – <i>Elena, Herbert</i>	
17	Ú	Sv. Patrik – <i>Vlastimil</i>	
18	S	Sv. Cyril Jeruzalémský – <i>Eduard</i>	Den uprchlíků
19	Č	Slavnost sv. Josefa – <i>Josef</i>	
20	P	Sv. Archip – <i>Světлана</i>	
21	S	Sv. Serapion – <i>Radek</i>	Mezinárodní den boje za odstranění rasové diskriminace
22	N	Sv. Epafrodit – <i>Leona</i>	4. neděle postní
23	P	Sv. Turibius z Mongroveja – <i>Ivona</i>	
24	Ú	Sv. Kateřina Švédská – <i>Gabriel</i>	
25	S	Slavnost Zvěstování Páně, sv. Dismas – <i>Marián</i>	Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti
26	Č	Sv. Kastulus (Haštal) – <i>Emanuel</i>	
27	P	Sv. Rupert – <i>Dita</i>	
28	S	Sv. Rogát – <i>Soňa</i>	
29	N	Bl. Ludolf (Slavomil) – <i>Tatána</i>	5. neděle postní
30	P	Sv. Jan Klimak – <i>Arnošt</i>	
31	Ú	Bl. Balbína – <i>Kvido</i>	

1	S	Sv. Makarius (Blahomír) – <i>Hugo</i>	
2	Č	Sv. František z Pauly – <i>Erika</i>	
3	P	Sv. Nikita – <i>Richard</i>	
4	S	sv. Izidor Sevillský – <i>Ivana</i>	
5	N	Sv. Vincenc Ferrerský – <i>Míroslava</i>	Květná neděle XXXV. mezinárodní den mládeže
6	P	Sv. Notger – <i>Vendula</i>	
7	Ú	Sv. Jan Křtitel de la Salle – <i>Heřman, Hermína</i>	Světový den zdraví
8	S	Sv. Albert – <i>Ema</i>	
9	Č	Sv. Marie Kleofášova – <i>Dušan</i>	
10	P	Sv. Michael de Sanctis – <i>Darja</i>	Velký pátek Novéna k Božímu milosrdenství (10.–18. 4.)
11	S	Sv. Stanislav – <i>Izabela</i>	
12	N	Sv. Julius – <i>Julius</i>	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
13	P	Sv. Martin I. – <i>Aleš</i>	Pondělí velikonoční
14	Ú	Sv. Lambert – <i>Vincenc</i>	
15	S	Sv. Anastázie – <i>Anastázie</i>	
16	Č	Sv. Bernadetta Soubirousová – <i>Irena</i>	
17	P	Sv. Inocenc – <i>Rudolf</i>	
18	S	Sv. Krescenc (Rostislav) – <i>Valérie</i>	
19	N	Sv. Ema – <i>Rostislav</i>	Svátek Božího milosrdenství
20	P	Sv. Hugo – <i>Marcela</i>	
21	Ú	Sv. Anselm – <i>Alexandra</i>	
22	S	Sv. Leonid – <i>Evženie</i>	
23	Č	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka – <i>Vojtěch</i>	
24	P	Sv. Jiří, sv. Fidel ze Sigmariny – <i>Jiří</i>	
25	S	Svátek sv. Marka, evangelisty – <i>Marek</i>	
26	N	Sv. Richarius – <i>Oto</i>	
27	P	Sv. Zita – <i>Jaroslav</i>	
28	Ú	Sv. Petr Chanel, sv. Ludvík Maria Grignon – <i>Vlastislav</i>	
29	S	Svátek sv. Kateřiny Sienské, patronky Evropy – <i>Robert</i>	
30	Č	Sv. Zikmund, sv. Pius V. – <i>Blahoslav</i>	

1	P	Sv. Josef Dělník	<i>Svátek práce</i>
2	S	Památka sv. Atanáše – <i>Zikmund</i>	
3	N	Sv. Filip a Jakub, apoštolové – <i>Alexej</i>	Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu
4	P	Sv. Florián – <i>Květoslav</i>	
5	Ú	Sv. Gothard – <i>Klaudie</i>	
6	S	Sv. Jan Sarkander – <i>Radoslav</i>	
7	Č	Sv. Benedikt II. – <i>Stanislav</i>	
8	P	Panna Maria, Prostřednice všech milostí	<i>Den vítězství</i>
9	S	Sv. Hermus – <i>Ctibor</i>	
10	N	Sv. Job – <i>Blažena</i>	<i>Den matek</i>
11	P	Sv. Ignác z Láconi – <i>Svatava</i>	
12	Ú	Sv. Pankrác, sv. Nereus a Achilleus – <i>Pankrác</i>	<i>Mezinárodní den ošetřovatelek</i>
13	S	Panna Maria Fatimská – <i>Servác</i>	
14	Č	Svátek sv. Matěje, apoštola – <i>Bonifác</i>	
15	P	Sv. Izidor, sv. Žofie – <i>Žofie</i>	
16	S	Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech – <i>Přemysl</i>	
17	N	Sv. Paschal Baylon – <i>Aneta</i>	Den modliteb za pronásledované křesťany
18	P	Sv. Jan I. – <i>Nataša</i>	
19	Ú	Sv. Petr Celestýn – <i>Ivo</i>	
20	S	Sv. Klement Maria Hofbauer, sv. Bernardin Sienský – <i>Zbyšek</i>	
21	Č	Sv. Ondřej Bobola, sv. Kryštof Magallanes a druhové – <i>Monika</i>	Slavnost Nanebevstoupení Páně
22	P	Sv. Rita z Cascie, sv. Julie – <i>Emil</i>	Novéna k Duchu Svatému (22.–30. 5.)
23	S	Sv. Jan Křtitel de Rossi – <i>Vladimír</i>	
24	N	Sv. Vincent Lerinský – <i>Jana</i>	Den modliteb za sdělovací prostředky
25	P	Sv. Beda Ctihodný, sv. Řehoř VII. – <i>Viola</i>	<i>Mezinárodní den ztracených dětí</i>
26	Ú	Památka sv. Filipa Neriho – <i>Filip</i>	
27	S	Sv. Augustin z Canterbury – <i>Valdemar</i>	
28	Č	Sv. Emil – <i>Vilém</i>	
29	P	Sv. Pavel VI., papež, sv. Maximin – <i>Maxmilián, Maxim</i>	
30	S	Sv. Zdislava – <i>Ferdinand</i>	
31	N	Navštívení Panny Marie – <i>Kamila</i>	Slavnost Seslání Ducha Svatého

1	P	Památka sv. Justina, mučedníka – <i>Laura</i>	Památka Panny Marie, Matky církve <i>Mezinárodní den dětí</i>
2	Ú	Sv. Marcelin a Petr – <i>Jarmil</i>	
3	S	Památka sv. Karla Lwanga a druhů – <i>Tamara</i>	
4	Č	Sv. František Caracciolo – <i>Dalibor</i>	Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
5	P	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka – <i>Dobroslav</i>	<i>Světový den životního prostředí</i>
6	S	Sv. Norbert – <i>Norbert</i>	
7	N	Sv. Robert – <i>Iveta, Slavoj</i>	Slavnost Nejsvětější Trojice
8	P	Sv. Medard – <i>Medard</i>	
9	Ú	Sv. Efrém Syrský – <i>Stanislava</i>	
10	S	Sv. Maxim – <i>Gita</i>	
11	Č	Sv. Barnabáš, apoštol – <i>Bruno</i>	Slavnost Těla a krve Páně
12	P	Sv. Jan z Fakunda, bl. Marie Antonína Kratochvílová a druhové – <i>Antonie</i>	
13	S	Památka sv. Antonína z Padovy – <i>Antonín</i>	
14	N	Sv. Anastáz – <i>Roland</i>	
15	P	Sv. Vít – <i>Vít</i>	
16	Ú	Sv. Benon (Zbyněk) – <i>Zbyněk</i>	
17	S	Sv. Avitus – <i>Adolf</i>	
18	Č	Řehoř Barbarigo, sv. Marina – <i>Milan</i>	
19	P	Sv. Jan Nepomuk Neumann, sv. Romuald – <i>Leoš</i>	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
20	S	Sv. Silverius – <i>Květa</i>	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
21	N	Sv. Alois Gonzaga – <i>Alois</i>	
22	P	Sv. Jan Fisher a sv. Tomáš More, sv. Paulín Nolánský – <i>Pavla</i>	
23	Ú	Sv. Josef Cafasso – <i>Zdeňka</i>	
24	S	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele – <i>Jan</i>	
25	Č	Sv. Vilém, ct. Ivan – <i>Ivan</i>	
26	P	Sv. Jan a Pavel – <i>Adriana</i>	<i>Mezinárodní den boje proti narkomanii</i>
27	S	Sv. Cyril Alexandrijský – <i>Ladislav</i>	
28	N	Sv. Irenej (Lubomír) – <i>Lubomír</i>	
29	P	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů – <i>Petr a Pavel</i>	
30	Ú	Sv. prvomučedníci římské – <i>Šárka</i>	

1	S	Sv. Theobald (Děpolt) – <i>Jaroslava</i>	
2	Č	Sv. Ota – <i>Patricie</i>	
3	P	Svátek sv. Tomáše, apoštola – <i>Radomír</i>	
4	S	Sv. Prokop, sv. Alžběta Portugalská – <i>Prokop</i>	
5	N	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy	<i>Den slovanských věrozvěstů</i>
6	P	Sv. Marie Gorettiiová	<i>Den upálení mistra Jana Husa</i>
7	Ú	Sv. Wilibald – <i>Bohuslava</i>	
8	S	Sv. Kilián – <i>Nora</i>	
9	Č	Sv. Veronika Giulianiiová, sv. Augustin Žao Rong a druhové – <i>Drahoslava</i>	
10	P	Sv. Amálie (Libuše) – <i>Libuše, Amálie</i>	
11	S	Svátek sv. Benedikta, patrona Evropy – <i>Olga</i>	
12	N	Sv. manželé Ludvík a Zélie Martinovi, sv. Jan Qualbert – <i>Bořek</i>	
13	P	Sv. Jindřich – <i>Markéta</i>	
14	Ú	Sv. Kamil de Lellis, bl. Hroznata – <i>Karolína</i>	
15	S	Památka sv. Bonaventury – <i>Jindřich</i>	
16	Č	Panna Maria Karmelská – <i>Luboš</i>	
17	P	Sv. Hyacint a bl. Česlav – <i>Martina</i>	
18	S	Sv. Emilián – <i>Drahomíra</i>	
19	N	Sv. Makrina – <i>Čeněk</i>	
20	P	Sv. Apolinář, sv. Eliáš – <i>Ilja</i>	
21	Ú	Sv. Vavřinec z Brindisi – <i>Vítězslav</i>	
22	S	Svátek sv. Marie Magdalény – <i>Magdaléna</i>	
23	Č	Svátek sv. Brigity, patronky Evropy – <i>Libor</i>	
24	P	Sv. Kristina, sv. Šarbel – <i>Kristýna</i>	
25	S	Svátek sv. Jakuba, apoštola, sv. Kryštof – <i>Jakub</i>	
26	N	sv. Jáchym a Anna – <i>Anna</i>	
27	P	Sv. Gorazd a druhové – <i>Věroslav</i>	
28	Ú	Sv. Nazarius a Celsus – <i>Viktor</i>	
29	S	Památka sv. Marty – <i>Marta</i>	
30	Č	Sv. Petr Chryzolog – <i>Bořivoj</i>	
31	P	Památka sv. Ignáce z Loyoly – <i>Ignác</i>	

-
1	S	Památka sv. Alfonsa z Liguori – <i>Oskar</i>
2	N	Sv. Eusebius, sv. Petr Julián Eymard – <i>Gustav</i>
3	P	Sv. Lydie – <i>Miluše</i>
4	Ú	Památka sv. Jana Maria Vianneye – <i>Dominik</i>
5	S	Posvěcení římské baziliky Panny Marie – <i>Kristián</i>
6	Č	Svátek Proměnění Páně – <i>Oldřiška</i>
7	P	Sv. Kajetán, sv. Sixtus II. a druhové – <i>Lada</i>
8	S	Památka sv. Dominika – <i>Soběslav</i>
9	N	Sv. Terezie Benedikta od Kříže, patronka Evropy, sv. Roman – <i>Roman</i>
10	P	Svátek sv. Vavřínce, jáhna a mučedníka – <i>Vavřínek</i>
11	Ú	Památka sv. Kláry – <i>Zuzana</i>
12	S	Sv. Jana Františka de Chantal, sv. Euplus – <i>Klára</i>
13	Č	Sv. Poncián a Hippolyt, sv. Jan Berchmans – <i>Alena</i>
14	P	Památka sv. Maxmiliána Kolbeho – <i>Alan</i>
15	S	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – <i>Hana</i>
16	N	Sv. Štěpán I. Uherský – <i>Jáchym</i>
17	P	Sv. Myron – <i>Petra</i>
18	Ú	Sv. Helena – <i>Helena</i>
19	S	Sv. Jan Eudes – <i>Ludvík</i>
20	Č	Památka sv. Bernarda – <i>Bernard</i>
21	P	Památka sv. Pia X. – <i>Johana</i>
22	S	Památka Panny Marie Královny – <i>Bohuslav</i>
23	N	Sv. Růžena z Limy – <i>Sandra</i>
24	P	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola – <i>Bartoloměj</i>
25	Ú	Sv. Ludvík, sv. Benedikt a druhové, sv. Josef Kalasanský, bl. Metoděj Dominik – <i>Radim</i>
26	S	Ct. Martin Středa – <i>Luděk</i>
27	Č	Památka sv. Moniky – <i>Otakar</i>
28	P	Památka sv. Augustina – <i>Augustýn</i>
29	S	Památka Umučení sv. Jana Křtitele – <i>Evelína</i>
30	N	Sv. Fiakr – <i>Vladěna</i>
31	P	Sv. Rajmund – <i>Pavčina</i>
-

1	Ú	Sv. Jiljí – <i>Linda, Samuel</i>	Den modliteb za péči o stvoření
2	S	Sv. Justus – <i>Adéla</i>	
3	Č	Památka sv. Řehoře Velikého – <i>Bronislav</i>	
4	P	Sv. Růžena z Viterba – <i>Jindřiška</i>	
5	S	Sv. Terezie z Kalkaty (Matka Tereza), sv. Viktorin (Vítězslav) – <i>Boris</i>	
6	N	Sv. Magnus – <i>Boleslav</i>	
7	P	Sv. Melichar Grodecký – <i>Regína</i>	
8	Ú	Svátek Narození Panny Marie – <i>Mariana</i>	Mezinárodní den gramotnosti
9	S	Sv. Petr Klaver – <i>Daniela</i>	
10	Č	Bl. Karel Spinola – <i>Irma</i>	
11	P	Sv. Emil – <i>Denisa</i>	
12	S	Jméno Panny Marie, sv. Quido – <i>Marie</i>	
13	N	Sv. Jan Zlatoústý – <i>Lubor</i>	
14	P	Svátek Povýšení sv. Kříže – <i>Radka</i>	
15	Ú	Památka Panny Marie Bolestné – <i>Jolana</i>	
16	S	Sv. Ludmila – <i>Ludmila</i>	
17	Č	Sv. Kornélius a Cyprián, sv. Robert Bellarmin – <i>Naděžda</i>	
18	P	Sv. Josef Kupertinský – <i>Kryštof</i>	
19	S	Sv. Januáriu – <i>Zita</i>	
20	N	Sv. Ondřej Kim Tae-gŏn, Pavel Chŏng Ha-sang a druhové – <i>Oleg</i>	
21	P	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty – <i>Matouš</i>	Mezinárodní den míru
22	Ú	Sv. Mořic a druhové – <i>Darina</i>	
23	S	Památka sv. Pia z Pietrelciny, sv. Konstanc z Ankony – <i>Berta</i>	
24	Č	Sv. Gerard (Jaromír) – <i>Jaromír</i>	
25	P	Sv. Kleofáš – <i>Zlata</i>	
26	S	Sv. Kosma a Damián – <i>Andrea</i>	Mezinárodní den neslyšících
27	N	Sv. Vincenc z Pauly – <i>Jonáš</i>	
28	P	Slavnost sv. Václava, hlavního patrona českého národa – <i>Václav</i>	Den české státnosti
29	Ú	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů – <i>Michal</i>	
30	S	Památka sv. Jeronýma – <i>Jeroným</i>	

1	Č	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše – Igor	Mezinárodní den hudby
2	P	Památka sv. andělů strážných – Olivie, Oliver	
3	S	Sv. Maxmilián – Bohumil	
4	N	Sv. František z Assisi – František	
5	P	Sv. Palmác, sv. Faustyna Kowalská – Eliška	
6	Ú	Sv. Bruno – Hanuš	
7	S	Památka Panny Marie Růžencové – Justýna	
8	Č	Sv. Simeon – Věra	
9	P	Sv. Dionýsius a druhové, sv. Jan Leonardi – Štefan, Sára	
10	S	Sv. Paulín – Marina	
11	N	Sv. Jan XXIII., papež, sv. German – Andrej	
12	P	Sv. Radim – Marcel	
13	Ú	Sv. Eduard – Renáta	
14	S	Sv. Kalist I. – Agáta	
15	Č	Památka sv. Terezie od Ježíše – Tereza	
16	P	Sv. Hedvika, sv. Markéta Marie Alacoque – Havel	Světový den výživy
17	S	Památka sv. Ignáce Antiochijského – Hedvika	
18	N	Sv. Lukáš, evangelista – Lukáš	Den modliteb za misie
19	P	Sv. Pavel od Kříže, sv. Izák Jogues a druhové – Michaela	
20	Ú	Sv. Irena – Vendelín	
21	S	Sv. Hilarion, bl. Karel Rakouský – Brigita	
22	Č	Sv. Jan Pavel II., papež, sv. Marie Salome – Sabina	
23	P	Sv. Jan Kapistránský – Teodor	
24	S	Sv. Antonín Maria Klaret – Nina	
25	N	Sv. Kryšpín – Beáta	
26	P	Sv. Rustik – Erik	
27	Ú	Sv. Frumencius – Šarlota, Zoe	
28	S	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	Den vzniku samostatného československého státu (1918)
29	Č	Sv. Narcis, bl. Marie Restituta Kafková – Silvie	
30	P	Sv. Marcel – Tadeáš	
31	S	Sv. Wolfgang – Štěpánka	

Listopad

2020

1	N	Slavnost Všech svatých – <i>Felix</i>	
2	P	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – <i>Památka zesnulých</i>	
3	Ú	Sv. Martin de Porres – <i>Hubert</i>	<i>Mezinárodní den nevidomých</i>
4	S	Památka sv. Karla Boromejského – <i>Karel</i>	
5	Č	Sv. Zachariáš a Alžběta – <i>Miriam</i>	
6	P	Sv. Leonard (Linhart) – <i>Liběna</i>	
7	S	Sv. Wilibrord – <i>Saskie</i>	
8	N	Sv. Gottfried (Bohumír) – <i>Bohumír</i>	
9	P	Svátek Posvěcení Lateránské baziliky – <i>Bohdan</i>	
10	Ú	Památka sv. Lva Velikého – <i>Evžen</i>	
11	S	Památka sv. Martina – <i>Martin</i>	
12	Č	Památka sv. Josafata – <i>Benedikt</i>	
13	P	Památka sv. Anežky České – <i>Tibor</i>	
14	S	Sv. Mikuláš Tavelič – <i>Sáva</i>	
15	N	Sv. Albert Veliký – <i>Leopold</i>	<i>Světový den chudých</i>
16	P	Sv. Markéta Skotská, sv. Gertruda – <i>Otmar</i>	
17	Ú	Sv. Alžběta Uherská – <i>Mahulena</i>	<i>Mezinárodní den studentstva</i> <i>Den boje za svobodu a demokracii</i>
18	S	Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla – <i>Romana</i>	
19	Č	Sv. Mechtilda – <i>Alžběta</i>	<i>Den Bible</i>
20	P	Sv. Felix z Valois – <i>Nikola</i>	
21	S	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě – <i>Albert</i>	
22	N	Sv. Cecílie – <i>Cecilie</i>	<i>Slavnost Ježíše Krista Krále</i>
23	P	Sv. Klement I., sv. Kolumbán – <i>Klement</i>	
24	Ú	Památka sv. Ondřeje Dung-Laca a druhů – <i>Emílie</i>	
25	S	Sv. Kateřina Alexandrijská – <i>Kateřina</i>	
26	Č	Sv. Silvestr, bl. Jakub Alberione – <i>Artur</i>	
27	P	Sv. Virgil – <i>Xénie</i>	
28	S	Sv. Mansuet (Miloslav) – <i>René</i>	
29	N	Sv. Saturnin – <i>Zina</i>	<i>1. neděle adventní, cyklus B</i>
30	P	Svátek sv. Ondřeje, apoštola – <i>Ondřej</i>	

Prosinec

2020

1	Ú	Sv. Edmund Kapián – <i>Iva</i>	<i>Světový den boje proti AIDS</i>
2	S	Sv. Bibiána – <i>Blanka</i>	
3	Č	Památka sv. Františka Xaverského – <i>Svatoslav</i>	
4	P	Sv. Jan Damašský, sv. Barbora – <i>Barbora</i>	
5	S	Sv. Sába – <i>Jitka</i>	
6	N	Sv. Mikuláš – <i>Mikuláš</i>	
7	P	Památka sv. Ambrože – <i>Benjamín, Ambrož</i>	
8	Ú	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu – <i>Květoslava</i>	
9	S	Sv. Jan Didak Cuauhtlatotzin, sv. Valérie – <i>Vratislav</i>	
10	Č	Sv. Julie a Eulálie – <i>Julie</i>	<i>Den lidských práv</i>
11	P	Sv. Damas I. (Hostivít) – <i>Dana</i>	
12	S	Panna Maria Guadalupská – <i>Simona</i>	
13	N	Sv. Lucie (Světluše) – <i>Lucie</i>	
14	P	Památka sv. Jana od Kříže – <i>Lýdie</i>	
15	Ú	Sv. Valerián – <i>Radana, Radan</i>	
16	S	Sv. Adelhaida (Adéla) – <i>Albína</i>	
17	Č	Sv. Lazar – <i>Daniel</i>	<i>Příprava na vánoční svátky (17.–24. 12.)</i>
18	P	Sv. Rufus a Zosim – <i>Miloslav</i>	
19	S	Bl. Urban – <i>Ester</i>	
20	N	Sv. Dominik Siloský – <i>Dagmar</i>	
21	P	Sv. Petr Kanisius – <i>Natálie</i>	
22	Ú	Sv. Servul – <i>Šimon</i>	
23	S	Sv. Jan Kentský – <i>Vlasta</i>	
24	Č	Štědrý den – <i>Adam a Eva</i>	
25	P	Slavnost Narození Páně – <i>1. svátek vánoční</i>	
26	S	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka – <i>Štěpán, 2. svátek vánoční</i>	
27	N	Sv. Jan, apoštol a evangelista – <i>Žaneta</i>	<i>Svátek Svaté rodiny</i>
28	P	Svátek Svatých Mláďátek, mučedníků – <i>Bohumila</i>	
29	Ú	Sv. Tomáš Becket – <i>Judita</i>	
30	S	Sv. Evžen – <i>David</i>	
31	Č	Sv. Silvestr I. – <i>Silvestr</i>	<i>Poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc v novém roce</i>

Nm 6,22-27; Žl 67; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21

■ Evangelium

Lk 2,16-21

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

■ Podnět k rozjímání

Pastýři spěchající do Betléma byli obdarováni zážitkem přesahujícím všechno, nač mohli jen pomyslet... Nalezli potvrzení té zprávy a vypravovali možná jeden přes druhého, co se to „u nich“ stalo. Kdo jsou ti *všichni, kdo slyšeli jejich vyprávění*? Zdá se, že kromě Marie a Josefa jsou zde i další lidé. Možná někdo, kdo si všiml ženy ve vysokém stupni těhotenství, nakonec mu to nedalo a snažil se aspoň nějak pomoci, a teď, mimořádně obdarován, žasne. Maria s Josefem byli osamělí v cizím prostředí, ale nyní již nejsou sami. Narodil se Boží Syn a přicházejí první občané Království. Boží jednání vždy přesahuje lidská očekávání...

1 Jan 2,22-28; Žl 98; Jan 1,19-28

■ Evangelium

Jan 1,19-28

Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: Vyrovnejte cesty Pánu, jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti poslaní byli z farizeů. Zeptali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánků.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

■ Podnět k rozjímání

Svou pravou identitu odhalujeme v modlitbě tváří v tvář Božímu slovu. Písmo svaté je Boží slovo o nás, je to i náš příběh, nejen příběh Izaiáše, Jana Křtitele či Davida. Jan Křtitel objevil a poznal, že ten „hlas volajícího na poušti“, o kterém mluví Izaiáš, je on. Každý z nás nachází svou pravou identitu, poslání, povolání, životní program v naslouchání Božímu hlasu a jeho slovu. V Bibli můžeme i my dnes najít odpověď na otázku: „Kdo jsi?“

1 Jan 2,29 – 3,6; Žl 98; Jan 1,29-34

■ Evangelium

Jan 1,29-34

Na druhý den (Jan) viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa! To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Po mně přijde ten, který má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.‘ Ani já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel křtít vodou, aby byl zjeven izraelskému národu.“ A Jan vydal svědectví: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. Ani já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstávat na něm, to je ten, který křtí Duchem Svatým.‘ A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží.“

■ Podnět k rozjímání

Jaké to asi bylo, když Jan pokřtil prvního člověka? Neptal se sám sebe, zda je Jordán to správné místo, neměl-li jít jinam, jestli tu vodu leje na lidi správným způsobem? Možná někdy čekáme od Boha jasnější instrukce: „Jdi tam a tam, udělej to a to, jednej tak a tak.“ Bůh nám svěřuje nějaký úkol, a my nevíme, jak na to. Nebojme se ale používat svou svobodu, jedinečné obdarování a tvořivost k tomu, abychom uskutečňovali své poslání ve spolupráci s naším Pánem.

1 Jan 3,7-10; Žl 98; Jan 1,35-42

■ Evangelium

Jan 1,35-42

Druhý den Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

■ Podnět k rozjímání

V tomto úryvku se nápadně často opakuje sloveso *vidět/pohledět*. Jako se učíme číst mezi řádky, můžeme se i učit vidět zevnitř, překročit vnější pohled, který často klame. Jan viděl třicetiletého muže jménem Ježíš a viděl v něm Mesiáše. Ježíš viděl učedníky a viděl v nich touhu po Bohu. Učedníci viděli, kde Ježíš bydlí, a zamilovali si jeho přítomnost. Ježíš pohlédl na obyčejného rybáře a řekl: „Ty jsi Skála!“

Sir 24,1-4.12-16 (řec. 1-2.8-12); Žl 147; Ef 1,3-6.15-18; Jan 1,1-18

■ Evangelium

Jan 1,1-18

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.‘“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

■ Podnět k rozjímání

Na počátku času, spásy, stvoření...
Na počátku mého života byl Bůh.
Všechno je milost a vůči němu dluh.
V něm všechno pramení.

Na počátku svých přání, plánů, snů,
na počátku svých cest,
chci k němu modlitbu svou vznést,
by přítomen byl křížům, jimž se nevyhnu.

V mohutném toku času, který míjí,
své počátky ti, Pane, zasvěcuji...

Iz 60,1-6; Žl 72; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12

■ Evangelium

Mt 2,1-12

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: „A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.““ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle – hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili do své země jinou cestou.

Politik proti Bohu, učenci hledající Boha a Boží dílo spásy. Boží dílo spásy nelze utajit. Bůh sám přivádí ty, kdo touží znát pravdu, na cestu ke svému Synovi. A každému dává to znamení, kterému může porozumět: východním mudrcům tedy dává hvězdu. Nehledejme ji v dějinách; ztrácí se, putuje před nimi, zastavuje se nad domem... Těmi důležitými jsou zde oni, hledači skutečného Pokladu, rezervovaní vůči světské moci a přijímající Boží vedení.

1 Jan 3,22 – 4,6; Žl 2; Mt 4,12-17.23-25

■ Evangelium

Mt 4,12-17.23-25

Když Ježíš uslyšel, že byl Jan (Křtitel) uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret, šel a usadil se v Kafarnau při moři v území Zabulonově a Neftalimově, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše: „Země Zabulonova a země Neftalimova, u moře, za Jordánem, Galilea pohanská, lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo; světlo vzešlo těm, kdo sídlili v krajině a ve stínu smrti.“ Od té doby začal Ježíš hlásat: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Ježíš pak chodil po celé Galileji, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium o (Božím) království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc a každou chorobu. Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii. Přinášeli k němu všechny nemocné, postižené různými chorobami a neduhy, posedlé, náměsíčné i ochrnuté, a uzdravoval je. A šly za ním velké zástupy z Galileje, Desetiměstí, Jeruzaléma, Judska i Zajordánska.

■ Podnět k rozjímání

Janův úkol končí. Ježíš začíná v pohanském kraji, podle předpovědi Izaiáše; do centra, do Jeruzaléma, se dostane později. Bůh vše řídí, i mé poslání zraje a má svůj čas. Ježíš zve k obrácení a svá slova potvrzuje zázračnými uzdraveními. Kde jsem já? Čekám v zástupu nemocných, abych byl uzdraven? Spěchám za Ježíšem, který mi přináší svobodu? Co mě k němu dnes přitahuje?

1 Jan 4,7-10; Žl 72; Mk 6,34-44

Evangelium

Mk 6,34-44

Ježíš uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech. Když se už připozdilo, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: „Toto místo je opuštěné a už se připozdilo. Rozpusť je, ať se rozejdou do okolních dvorců a vesnic a koupí si něco k jídlu.“ Ale Ježíš jim odpověděl: „Vy jim dejte jíst!“ Řekli mu: „Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?“ Zeptal se jich: „Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!“ Když si to zjistili, hlásili: „Pět, a dvě ryby.“ Nařídil jim, aby se všichni usadili po skupinách na zelené trávě. Usadili se ve skupinách po stu a po padesáti. A vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzlédl k nebi a požehnal, lámal chleby a dával učedníkům, aby jim je předkládali. Také ty dvě ryby rozdělil všem. A všichni se najedli dosyta, a ještě sesbírali plných dvanáct košů kousků chleba i ryb. Těch, kdo jedli, bylo pět tisíc mužů.

Podnět k rozjímání

Pán Ježíš umí mistrovsky zacházet s tím, co právě teď máme. I když v našich očích to může vypadat směšně málo – jako pět chlebů a dvě ryby pro pět tisíc mužů. Pro Pána to není problém, ale my vše musíme pustit z rukou a vložit to do těch jeho. A výsledek? Všichni se dosyta najedli a nám zůstalo víc, než jsme měli původně. Naše pravé bohatství není to málo, co máme, ale Pán, s nímž máme vždy všechno.

1 Jan 4,11-18; Žl 72; Mk 6,45-52

■ Evangelium

Mk 6,45-52

Hned po nasycení pěti tisíc mužů přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a jeli napřed na druhý břeh směrem k Betsaidě, než on rozpustí zástup. Rozloučil se s nimi a odešel na horu, aby se modlil. Když nastal večer, byla loď daleko na moři a on sám ještě na zemi. Viděl, jak se namáhají s veslováním, protože vanul vítr proti nim. K ránu šel (Ježíš) k nim a kráčet po moři, ale chtěl je minout. Když ho viděli kráčet po moři, mysleli, že je to přízrak, a vykřikli. Všichni ho totiž viděli a zděsili se. On však na ně hned promluvil a řekl jim: „Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“ Vstoupil k nim na loď, a vítr přestal. Byli celí ohromeni úžasem. Nepochopili totiž, jak to bylo s těmi chleby, protože jejich srdce bylo nechápavé.

■ Podnět k rozjímání

Učedníci se svýma rukama podíleli na velkém zázraku rozmnožení chlebů. A přesto, když k nim po moři kráčí Ježíš, myslí si, že je to přízrak. Vykřikli, zděsili se, byli ohromeni, nepochopili... A co já? Když se nyní setkávám v modlitbě s Ježíšem, co cítím v srdci? Chci mu říct, co prožívám?

1 Jan 4,19 – 5,4; Žl 72; Lk 4,14-22a

■ Evangelium

Lk 4,14-22a

Ježíš se vrátil v síle Ducha do Galileje. Pověst o něm se roznesla po celém kraji. Učil v jejich synagogách a všichni ho velmi chválili. (Ježíš) přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagogy. Povstal, aby předčítal (z Písma). Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.“ Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkově a usedl. A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Všichni mu přisvědčovali, divili se milým slovům z jeho úst.

■ Podnět k rozjímání

Dnes se naplnila slova Písma! Ježíš zjevuje, kým je. Může být lepší komentář k úryvku Izaiáše? V Božím plánu se všechno naplňuje postupně, i běh mého života... Jaký úryvek Písma by dnes vystihoval mou osobní situaci? A co by mi na to Ježíš mohl říct? Posad se před něj v synagoze, zadívej se na něj a očekávej Slovo pro sebe...

1 Jan 5,5-13; Žl 147; Lk 5,12-16

■ Evangelium

Lk 5,12-16

Když byl v jednom městě, byl tam muž plný malomocenství. Jakmile uviděl Ježíše, padl tváří k zemi a prosil ho: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit!“ (Ježíš) vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čistý!“ A hned malomocenství od něho odešlo. Pak mu nařídil: „Nikomu o tom neříkej! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očistění, jak to nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ Zvěst o něm se šířila víc a více. Lidé se scházeli v celých zástupech, aby ho slyšeli a byli uzdraveni od svých nemocí. On se však uchyloval na opuštěná místa a tam se modlil.

■ Podnět k rozjímání

Malomocný ve své naprosté bezmoci promlouvá hlasem pokorné naděje. Jeho prosba poskytuje prostor i k odmítnutí: „Chceš-li...“ Ve své hrůzné situaci říká: „Vím, věřím, že máš tu moc, ale jestliže nechceš, tak dobře. Ponesu to odevzdaně...“

Bolestná zkušenost malomocenství zde má být definitivně uzavřena projevem poslušnosti, tedy přinesením předepsané oběti a svědectvím knězi. Boží milost je dar, z jehož přijetí ovšem plynou také úkoly, protože člověk není pouze pasivní příjemce Božího jednání, ale zodpovědná bytost, která na Boží jednání vědomě odpovídá.

Iz 42,1-4.6-7; Žl 29; Sk 10,34-38; Mt 3,13-17

■ Evangelium

Mt 3,13-17

Ježíš přišel z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on se bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?“ Ježíš mu však řekl: „Nech tak nyní, neboť je třeba, abychom zcela splnili Boží vůli.“ A tak mu vyhověl. Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.“

■ Podnět k rozjímání

V Ježíšově křtu vidíme zjevení Trojice. Připomínkou této události končíme dobu vánoční. Pán se odhalil, zjevil – kdo může, ať chápe – a začíná své poslání. Ježíšovo, jakož i naše duchovní poslání začíná křtem. Otec v nás vidí svého Syna a posílá nám svého Ducha. Otče, Synu, Duchu Svatý, zahalte mě svou mocí, ať se uvnitř rozvinu do plnosti podoby Božího dítěte. Otevírám cele své srdce a znovu v duchu obnovuji svůj křest...

1 Sam 1,1-8; Žl 116B; Mk 1,14-20

■ Evangelium

Mk 1,14-20

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu!“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí!“ Ihned nechali sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova (syna) Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

■ Podnět k rozjímání

Jak mohli Šimon, Ondřej, Jakub a Jan vědět, že Ježíš je Mesiáš? Asi již věděli, že hlásá evangelium; snad slyšeli i o zázracích... To ale věděli a slyšeli i mnozí jiní, kteří ho přesto nenásledovali. A pak tam jistě byli i další, kteří věděli a slyšeli – ale ty Ježíš nepovolal...

Abychom slyšeli Ježíšův hlas, nemusíme přestat pracovat; ti čtyři byli v tu chvíli pohrouženi do hloubi svých povinností. Abychom slyšeli Ježíšův hlas, musíme mu předem uvěřit – a neříkat mu, co má od nás chtít. On to ví lépe – a možná jen chce, abychom dál spravovali sítě...

1 Sam 1,9-20; 1 Sam 2; Mk 1,21b-28

■ Evangelium

Mk 1,21b-28

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš hned v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi: Svatý Boží!“ Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

■ Podnět k rozjímání

Učitelé Zákona učili židovský národ po mnohá staletí – jistě k lidem hovořili o Bohu, o Božích příkazech, o Božích skutcích... Jak neživotné se ale zdá být jejich systemizované učení, které šustí papírem a je výplodem mnoha hodin, měsíců a let přemítání v tichu pracoven. Také nečistý duch promluvil o Ježíši: v zoufalém výkřiku ho živě představuje jako nelítostného mstitele, jako trestající Boží ruku...

Ježíš nesedí za psacím stolem; jde mezi lidi a hovoří s nimi. Nemstí se, netrestá, nevyhýbá se jejich bolestem, naopak: utěšuje, uzdravuje, pomáhá... Svými skutky ukazuje Boha takového, jaký skutečně je – a v tom je síla a přesvědčivost jeho učení.

A jakými skutky svědčíme o Bohu my?

1 Sam 3,1-10.19-20; Žl 40; Mk 1,29-39

■ Evangelium

Mk 1,29-39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galileji, kázal v jejích synagogách a vyháněl zlé duchy.

■ Podnět k rozjímání

Úžasné: uzdravuje, vyhání zlé duchy, podržuje je své vůli... a pak odejde na opuštěné místo. Nehledá slávu u lidí, ale hovoří o všem se svým Otcem. Odchází z míst, kde by mohl být slavný, aby plnil Otcevo vůli tam, kam ho Otec posílá.

S kým hovoříme my? U koho hledáme odměnu za to, co nám bylo dáno vykonat? Čemu dáváme přednost: našemu dobrému pocitu, nebo vůli toho, který nás povolal?

1 Sam 4,1-11; Žl 44; Mk 1,40-45

Evangelium

Mk 1,40-45

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže (Ježíš) už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili lidé odevšad.

Podnět k rozjímání

Tomu se říká medvědí služba. Onen malomocný dostal od Ježíše úkol: Ježíš chtěl, aby ho vzali na vědomí ti, kteří nechodili mezi prostý lid – kněží v jeruzalémském chrámu. Ale ten malomocný měl na věc svůj názor, on sám věděl přece nejlépe, co říkat a komu. Snad se chtěl i proslavit, snad mu dělalo dobře, že ho tolik lidí poslouchá... snad to i myslel dobře...

Bůh není bezmocný. Žádná svévole člověka nemůže překazit naplnění Božího plánu stvoření a vykoupení. Ale můžeme to všechno zkomplikovat – ani ne tak Bohu, jako spíš lidem. Ježíš nadále učí, i když mu nemístná horlivost jednoho uzdraveného ztížila přístup k lidem. Jen lidé to teď k němu mají dál... a musejí ho hledat na opuštěných místech.

1 Sam 8,4-7.10-22a; Žl 89; Mk 2,1-12

■ Evangelium

Mk 2,1-12

Když se Ježíš po (několika) dnech vrátil do Kafarnaá, proslechlo se, že je doma. Sešlo se tolik lidí, že už nestačilo ani místo přede dveřmi, a on jim hlásal Boží slovo. Tu k němu přicházeli s ochrnutým, čtyři ho nesli. Pro množství (lidí) se s ním nemohli k němu dostat. (Proto) nad tím místem, kde byl (Ježíš), odkryli střechu, udělali otvor a spustili dolů lehátko, na kterém ochrnutý ležel. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštěj se ti hříchy.“ Seděli tam však někteří z učitelů Zákona a ve svém srdci uvažovali: „Jak může ten (člověk) tak mluvit? Vždyť se rouhá! Hříchy přece může odpouštět jenom sám Bůh.“ Ježíš hned svým duchem poznal, že tak u sebe uvažují, a řekl jim: „Proč tak ve svém srdci uvažujete? Co je snadnější – říci ochrnutému: ‚Odpouštějí se ti hříchy‘, nebo říci: ‚Vstaň, vezmi své lehátko a chod‘? Abyste však věděli, že Syn člověka má moc odpouštět na zemi hříchy“ – řekl ochrnutému: „Pravím ti, vstaň, vezmi své lehátko a jdi domů!“ On vstal, ihned vzal lehátko a přede všemi odešel, takže všichni žasli, velebili Boha a říkali: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli!“

Nesmírná trpělivost... Všichni vědí, že Ježíš má moc, všichni ho chtějí vidět i slyšet, všichni chtějí, aby uzdravoval... A přece je tak obtížné vystoupit ze zajetí svých soukromých představ, svých osobních přání; uvěřit, že Ježíš nabízí mnohem víc než jen okamžitou pomoc. Uzdravení je jen do času, neboť bez smrti není přechodu do věčnosti; odpuštění hříchů je ale navždy – a je to odpuštění hříchů, které dává naší věčnosti ten kýžený rozměr.

Ježíš se nezlobí, netrestá omyl, netrestá lidskou neschopnost pohlédnout za obzor vlastních zažitých představ: udělá vše, aby nám dal šanci pochopit, že nabízí víc, než si kdo z nás dokáže představit. Teď jen otevřít oči a umlknout; zastavit své věčné „ale“ a nechat se prostoupit důvěrou, že u něho je všechno možné...

1 Sam 9,1-4.17-19; 10,1a; Žl 21; Mk 2,13-17

■ Evangelium

Mk 2,13-17

(Ježíš) znovu vyšel k moři. Všechnen lid přicházel k němu a on je učil. Když šel dál, uviděl Alfeova syna Léviho, jak sedí v celnici. Řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Když pak byl (Ježíš) u stolu v jeho domě, mnoho celníků a hříšníků zaujalo místo u stolu s ním a s jeho učedníky; bylo totiž mnoho těch, kdo ho následovali. Když učitelé Zákona z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, řekli jeho učedníkům: „Proč jí s celníky a hříšníky?“ Ježíš to zaslechl a řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem povolat spravedlivé, ale hříšníky.“

■ Podnět k rozjímání

Lévi nebyl povolán pro své zásluhy; byl to přece veřejný hříšník (tak v té době veřejné mínění v Palestině soudilo o celnících). Ježíš však nesoudí; přišel léčit.

Ale jaké to je zvláštní léčení: žádné běloskvoucí sanatorium, žádný klid na lůžku, vyvážená strava či snad dokonce léky. Ježíš léčí tím, že povolává do služby. Místo dlouhého přemítání nad tím, co bylo kdy špatně, kde se stala chyba nebo kudy se kdo dostal na jakou šikmou plochu, Ježíš nabízí: „Pojď za mnou!“ Nemedituj o své minulosti; prostě pojď!

A důvěra v Ježíše stačí.

Iz 49,3,5-6; Žl 40; 1 Kor 1,1-3; Jan 1,29-34

■ Evangelium

Jan 1,29-34

Na druhý den (Jan) viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa! To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Po mně přijde ten, který má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.‘ Ani já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel křtít vodou, aby byl zjeven izraelskému národu.“ A Jan vydal svědectví: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. Ani já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem Svatým.‘ A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží.“

■ Podnět k rozjímání

Po celá staletí čekal Izrael na Mesiáše. Jen přísliby proroků, tak jednoznačné, a přesto tak obtížně srozumitelné, byly jakýmsi vodítkem. Kdy přijde? Jaký bude? Jak ho poznáme? Co udělá? To byly otázky, kterými žil celý národ, plný očekávání. Představy střídaly představy, přísliby střídaly přísliby, omyly a nepřesnosti... Až nakonec očekávání vyvrcholilo v podobě tisícíhlavých davů valících se denně k řece Jordánu, kde jakýsi podivný muž tvrdil, že už to bude, a říkal, jak se na příchod Mesiáše připravit (a v rozporu se všemi lidovými představami to nebylo o broušení mečů a kopí). A Mesiáš přišel – a byl to Syn Boží.

Tak Bůh odměňuje trpělivé očekávání – protože jen on zná pravou chvíli pro vše, co se má stát.

1 Sam 15,16-23; Žl 50; Mk 2,18-22

■ Evangelium

Mk 2,18-22

Janovi učedníci a farizeové se (právě) postili. (Lidé) přišli k Ježíšovi s otázkou: „Proč se Janovi učedníci a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?“ Ježíš jim odpověděl: „Mouhou se postit hosté na svatbě, dokud je ženich s nimi? Dokud mají ženicha mezi sebou, nemohou se postit. Přijdou však dny, kdy jim ženicha vezmou, a potom, v ten den, se budou postit. Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na staré šaty, jinak se ten nový přišíitý kus ze staré látky vytrhne a díra se jen ještě zvětší. A nikdo nenalévá mladé víno do starých měchů, jinak víno měchy roztrhne a přijde nazmar víno i měchy. Mladé víno do nových měchů!“

■ Podnět k rozjímání

Máme my to ale starosti! „Proč se tvoji učedníci nepostí?“ – kolikrát se sami takto tážeme, proč ten a ten dělá to či ono a nedělá něco jiného... Lidé, kteří přicházeli za Ježíšem, se ptali na mnohé, ale nikdo se ho nezeptal, proč o sobě hovoří jako o ženichovi, proč své působení přirovnává k svatbě... Škoda. Mohli jsme se již tehdy dozvědět, že Ježíšovo poselství je poselství radosti.

1 Sam 16,1-13; Žl 89; Mk 2,23-28

■ Evangelium

Mk 2,23-28

Jednou v sobotu procházel (Ježíš) obilím. Jeho učedníci začali cestou trhat klasy. Farizeové mu řekli: „Hle, proč dělají, co se v sobotu nesmí?“ Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když byl v nouzi a měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího domu – bylo to za velekněze Abiataru – a jedl posvátné chleby, které smějí jíst jenom kněží, a dal i své družině?“ A řekl jim: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou!“

■ Podnět k rozjímání

Bůh stvořil člověka k obrazu svému. Jaký je Bůh (abychom věděli, k jakému obrazu jsme stvořeni)? Je smutný, nebo radostný, přísný, nebo laskavý?

Člověk – obraz Boží – se rovněž podílí na stvoření. Stvořil velké množství předpisů, norem, příkazů a zákonů, a také mnoho návodů na jejich splnění (někteří pak i návody na jejich obcházení, ale to je trochu jiná kapitola). A pak vytvořil celé složité systémy správy společnosti, které kontrolují, zda ten či onen předpis je dostatečně plněn... A tak se přikázání lásky postupně rozplývá pod tunami zákonů a prováděcích nařízení...

Snad bychom se mohli podívat na Ježíše, jak zachází s lidskými předpisy on. Protože prvním a nejdůležitějším zákonem je láska.

1 Sam 17,32-33.37.40-51; Žl 144; Mk 3,1-6

■ Evangelium

Mk 3,1-6

(Ježíš) opět vstoupil do synagogy. Byl tam člověk s ochrnutlou rukou. Dávali (na Ježíše) pozor, zdali ho uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat. On tomu člověku s ochrnutlou rukou řekl: „Vstaň, pojď doprostřed!“ Pak se (farizeů) zeptal: „Smí se v sobotu jednat dobře, anebo zle? Život zachránit, anebo zabít?“ Ale oni mlčeli. Zarmoucen nad zatvrzelostí jejich srdce, rozhlédl se po nich s hněvem a řekl tomu člověku: „Vztáhni ruku!“ Vztáhl ji, a ruka byla zase v pořádku. Farizeové šli hned ven a s herodovci se proti němu radili, jak by ho zahubili.

■ Podnět k rozjímání

Jasněji to už nelze říci: jsme tady svědky zásadního střetu mezi předpisy a láskou. Všichni žijeme obklopeni a obestavěni hradbami norm, zákonů, zvyklostí a nařízení; zákoníci všech institucí a společenských zřízení společně s hlasateli veřejného mínění nás odmalička informují, co je správné a co už nikoli, co se smí a co ne, co společnost bude tolerovat a co nikoli. Jen o lásce se jaksi mlčí... Ale Bůh je láska a poselství evangelia svědčí o Boží lásce k člověku; následovat Ježíše znamená přijímat jeho lásku a dávat ji dál, aby naplnila celý svět... Zákoníci to vidí jinak: dodržováním vlastních předpisů se chtějí zalíbit Bohu. V jejich představách znamená Ježíš principiální ohrožení, neboť narušuje jejich jistoty a nutí je vyjít ze sebe. A oni? A co my?

1 Sam 18,6-9; 19,1-7; Žl 56; Mk 3,7-12

■ Evangelium

Mk 3,7-12

Ježíš se uchýlil se svými učedníky k moři a velké množství lidu z Galileje šlo za ním. Také z Judska, z Jeruzaléma, z Idumeje, ze Zajordání, i z okolí Tyru a Sidónu přišlo k němu mnoho lidí, protože slyšeli, co všechno koná. Tu řekl svým učedníkům, že mají mít pro něho připravenou loďku, aby se na něho (lidé) netlačili. Mnoho jich totiž uzdravil, takže se neduživí hrnuli k němu, aby se ho mohli dotknout. Kdykoli ho viděli nečistí duchové, padali před ním na zem a křičeli: „Ty jsi Syn Boží!“ On jim však přísně zakazoval, aby ho neprozrazovali.

■ Podnět k rozjímání

Proč jim to Ježíš zakazuje? Tak skvělá reklama...

Jestliže nečistý duch něco dělá, nelze očekávat, že tak činí s dobrým úmyslem. I to ovoce v ráji bylo Evě nabídnuto z jiných důvodů než kvůli starostlivosti o vyváženost její stravy. A satan tehdy rozhodně neměl v úmyslu udělat z člověka někoho, kdo by byl rovný Bohu (i když to licoměrně sliboval).

Ježíš ví přesně, co je dobré a co zlé, na co přistoupit a čeho se vyvarovat. Kéž bychom i my věděli, na co si máme dávat pozor; vodítka najdeme třeba v horském kázání.

1 Sam 24,3-21; Žl 57; Mk 3,13-19

■ Evangelium

Mk 3,13-19

Ježíš vystoupil na horu, zavolal k sobě ty, které sám chtěl, a (oni) přišli k němu. A ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, protože je chtěl posílat kázat, a to s mocí vyhánět zlé duchy. (Ustanovil těchto dvanáct:) Petra – to jméno dal Šimonovi, Jakuba, (syna) Zebedeova, a jeho bratra Jana – ty pojmenoval Boanerges, to je „Synové hromu“, Ondřeje a Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba, syna Alfeova, Tadeáše, Šimona Kananejského a Jidáše Iškariotského, který ho pak zradil.

■ Podnět k rozjímání

Zavolal k sobě ty, které sám chtěl. Dokonce i Jidáše Ježíš povolal a uložil mu kázat a vyhánět zlé duchy. Jidáš měl stejné možnosti a povolání jako ostatní apoštolové – měl také stejné prostředí a formaci –, nejlepší možnou formaci vůbec. A přece nakonec Ježíše zradil. Zdá se, že výchova, prostředí či povolání nejsou samy o sobě zárukou dobrého výsledku. Ano, je dobré být povolán, vychován, žít v příznivém prostředí – ale bez vlastního úsilí, snahy přijmout a pochopit (a hlavně uvést do života) to nemusí stačit. Stejně jako to nestačilo ani Jidášovi.

Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22; Žl 117; Mk 16,15-18

■ Evangelium

Mk 16,15-18

Když se Ježíš naposled zjevil jedenácti (apoštolům), řekl jim: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu! Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: ve jménu mém budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady (do ruky), a když vypijí něco smrtelně jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se.“

■ Podnět k rozjímání

Co vlastně znamená uvěřit? Co znamená hlásat evangelium? A co znamená křest? Otázky, na které se nabízejí velmi jednoduché a velmi nepostačující odpovědi. Samotný křest je jistě nesmazatelné znamení, ale kolik je na světě pokřtěných lidí, kteří ani nevědí, že je v dětství někdo pokřtil... Hlásání evangelia... Bible je přece nejpřekládanější kniha vůbec. Každý, kdo chce, si ji může najít na internetu, a přece existuje obrovské množství lidí, kteří „chodili do náboženství“, získali informace o evangeliu a pak to všechno hodili za hlavu.

Uvěřit, to není jen pouhý úkon rozumu. Jestliže uvěřím, musím na to nějak odpovědět. Jak? Znamení, o kterých hovoří Ježíš, jsou vesměs projevy svrchované a nejvyšší důvěry v Boha. Jestliže uvěřím, znamená to, že začnu Bohu plně důvěřovat. Láska je pak jen logickým vyústěním tohoto důvěryplného vztahu – a žitá láska je jediným smysluplným způsobem hlásání dobré zprávy o tom, že Bůh nás všechny miluje.

Iz 8,23b – 9,3; Žl 27; 1 Kor 1,10-13.17; Mt 4,12-23

■ Evangelium

Mt 4,12-23

Když Ježíš uslyšel, že byl Jan (Křtitel) uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret, šel a usadil se v Kafarnau při moři v území Zabulonově a Neftalimově, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše: „Země Zabulonova a země Neftalimova, u moře, za Jordánem, Galilea pohanská, lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo; světlo vzešlo těm, kdo sídlili v krajině a ve stínu smrti.“ Od té doby začal Ježíš hlásat: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Když se ubíral podél Galilejského moře, uviděl dva bratry – Šimona, zvaného Petr, a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.“ Oni hned nechali síť a následovali ho. A jak šel odtamtud dál, uviděl jiné dva bratry – Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť. A povolal je. Oni hned nechali loď i otce a následovali ho. Ježíš pak chodil po celé Galileji, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium o (Božím) království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc a každou chorobu.

„Udělám z vás rybáře lidí“ nebyl nápad Šimona ani Ondřeje, Jakuba, Jana a dalších, nýbrž Ježíšův. On sám si vybral, z koho udělá rybáře lidí. Ale od těch povolanych se očekávalo, že povolání přijmou. Snad to ani neočekávali, jistě to neplánovali, ale nechali všeho a šli. Jistě už o Ježíši slyšeli (vždyť už hlásal nebeské království, už uzdravoval, a taková věc se neutají), jistě poznali, že je to on – za někým neznámým by se nejspíš jen tak nevydali. Ale dokud je nezavolal, dělali svou práci a žili svůj život.

2 Sam 5,1-7.10; Žl 89; Mk 3,22-30

Evangelium

Mk 3,22-30

Učitelé Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma, tvrdili (o Ježíšovi): „Je posedlý Belzebubem! Vyhání zlé duchy s pomocí vládce zlých duchů.“ Zavolal si je a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana? Je-li království v sobě rozdvojeno, takové království nemůže obstát. Je-li dům v sobě rozdvojen, takový dům nebude moci obstát. Jestliže satan vystoupil proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, ale je s ním konec. Nikdo přece nemůže vniknout do domu siláka a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka napřed nespoutá. Teprve potom mu dům může vyloupit. Amen, pravím vám: Všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i rouhání, kterých se dopustili. Kdo by se však rouhal Duchu Svatému, nedojde odpuštění navěky, ale bude vinen věčným hříchem.“ To řekl proto, že tvrdili: „Je posedlý nečistým duchem.“

Podnět k rozjímání

Ukazuje se, že satan lhal. Kdysi na počátku tvrdil Evě: „... budete jako Bůh znát dobro i zlo“ – a hle: učitelé Zákona si pletou dobré Boží skutky se satanovými zločiny.

Poznáte je po ovoci! Vše, co Bůh na počátku stvořil, bylo *dobré*. Podle toho měli učitelé Zákona soudit a stejně tak máme soudit i my. Duch Svatý je Duch pravdy. Můžeme jít cestou pravdy, nebo scestím lži. *Kdo scestí neopustí, bude navždy bloudit* – tak se dá přeložit onen zdánlivě příliš přísný výrok, že nedojde odpuštění ten, kdo se bude rouhat Duchu Svatému. Bůh je milosrdný a odpouští; to my máme právo volby.

2 Sam 6,12b-15.17-19; Žl 24; Mk 3,31-35

■ Evangelium

Mk 3,31-35

Přišla jeho matka a jeho příbuzní. Zůstali stát venku a dali si ho zavolat. Kolem něho sedělo plno lidí. Řekli mu: „Tvoje matka a tvoji příbuzní se venku po tobě ptají!“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji příbuzní?“ A rozhlédl se po těch, kteří seděli dokola kolem něho, a řekl: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“

■ Podnět k rozjímání

Je to tvrdá řeč? Jen zdánlivě: Ježíš neodmítá svou matku ani své příbuzné, on nás pozvedá mezi ně. Není to krásné? Stačí chtít jít za ním (jenž je cesta, pravda a život) a staneme se pro něho stejně blízkými jako Panna Maria. Lze si vůbec přát něco víc?

2 Sam 7,4-17; Žl 89; Mk 4,1-20

■ Evangelium

Mk 4,1-20

Ježíš začal opět učit u moře. Shromáždil se u něho velký zástup. Vstoupil proto na loď na moři a posadil se. Celý zástup stál u moře na břehu. Učil je mnoho v podobenstvích a ve svém učení jim řekl: „Slyšte! (Jeden) rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padlo některé (zrno) na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali ho. Jiné padlo na kamenitou půdu, kde nemělo mnoho prsti; hned sice vyklíčilo, protože neleželo v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo ho, takže uschlo, protože nezapustilo kořeny. Jiné zrno padlo do trní; trní vzešlo a udušilo ho, takže nepřineslo plody. Jiné však padlo na dobrou půdu, vzešlo, rostlo a přineslo užitek: některé třicetinásobný, jiné šedesátinásobný, jiné stonásobný.“ A řekl: „Kdo má uši k slyšení, slyš!“ Když byl (později) sám, ptali se ho ti, kdo byli s ním, spolu s Dvanácti, (jaký smysl mají) podobenství. A řekl jim: „Vám je dáno tajemství Božího království, ale ostatním, kdo jsou mimo, se všechno předkládá v podobenstvích, aby se stále dívali, ale neviděli, stále poslouchali, ale nerozuměli, aby se neobrátili a nebylo jim odpuštěno.“ A řekl jim: „Nerozumíte tomu podobenství? Jak pak chcete porozumět všem ostatním podobenstvím? Rozsévač rozsévá slovo. Těmi na okraji cesty, kde se slovo rozsévá, (se rozumějí) ti, kteří ho slyší, ale hned přijde satan a obere je o slovo do nich zaseté. (Podobně je tomu) u těch, kde se rozsévá na skalnatou půdu: když to